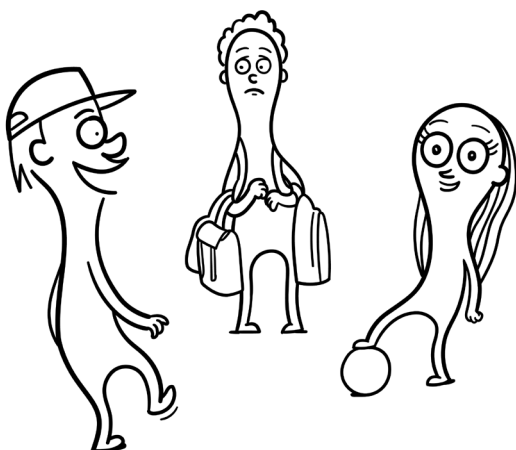

Vasili sekkebærer

HJERNELÆRING | FORTELLING

Hva skjer med Vasili i denne fortellingen? Og de andre? Hvem er aktive i hodene deres og hvordan kunne det blitt annerledes?

La oss utforske.

Knut og Vasili går aller fremst i følgegruppa. De sier ikkeno, men Vasili synes det er innmari fint å gå sånn, side om side. Det er som om det er noe mykt og varmt i hjertet hans, kanskje en liten fugleunge? Knut har en fotball under armen. Han slipper den ned på bakken, sparker den forsiktig foran seg. Med ett prøver han på en finte, men ballen unnslipper og triller nesten ned i grøfta.

«Æsj. Dumme sekken», sier Knut og løper etter.

«Jeg kan bære den for deg, jeg», sier Vasili. Det hadde vært så fint

om Knut var glad.

«Kan du?» sier Knut.

«Klart det.»

«Er du helt, helt sikker?»

«Jajamen!»

Knut hekter av seg sekken, og holder den opp mot Vasili. Vasili strekker armene frem, og trer sekken på seg så den henger på magen. Knut dribler rundt ham, og ler. Det kribler i magen til Vasili.

«Jeg vil også spille», sier Ellen, «Kan du ikke bære min også?»

Vasili ler. Ellen som aldri pleier å snakke med ham i det hele tatt, og nå vil hun at Vasili skal hjelpe henne.

«Jo, det kan jeg vel.»

Ellen hekter sekken sin inn på den høyre armen til Vasili. Han føler seg litt skeiv der han vralter bortover med tre sekker bumpende og skumpende. Tungt er det også, men Knut og Ellen ler og dribler rundt og rundt, og det er som om en stor, rosa såpeboble vokser og vokser i brystkassa, så den nesten sprekker.

«Vilde», roper Ellen, «Kom å spill med oss da! Den som har ballen mest frem til krysset vinner!»

Vilde kommer løpende bortover fortauet.

«Vasili tar sekken din», sier Ellen, løfter sekken av Vilde, og hekter den inn på den venstre armen til Vasili.

Nå er det skikkelig tungt, og Vasili er skikkelig varm.

«Hahaha», ler Ellen med stor, åpen munn. «Du ser ut som et sekketroll!»

«Hahaha», ler Knut.

«Hahaha», ler Vilde.

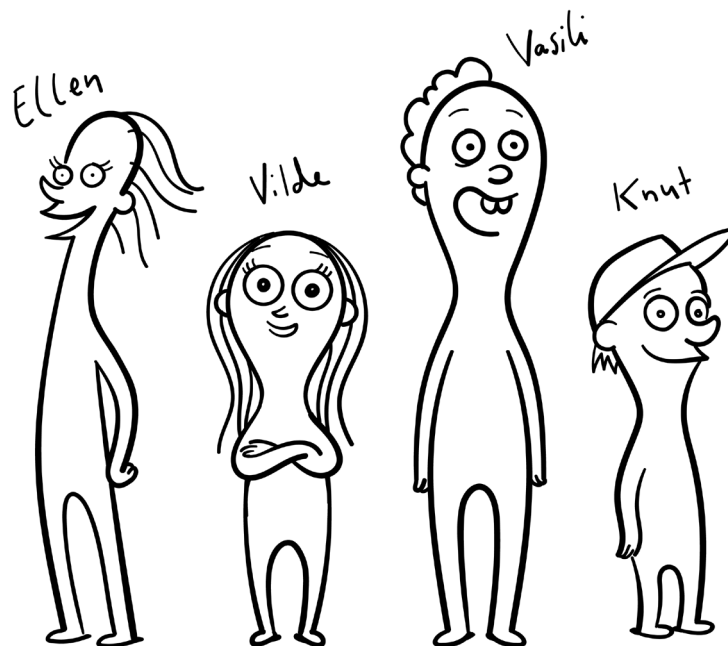
Vasili ler også, mens de andre løper og sparker på ballen, men nå er han så tung at han ikke klarer å holde følge med dem lenger. De forsvinner bortover fortauet, mens han blir hengende lenger og lenger etter. Når han endelig tar dem igjen, i krysset der alle skal gå hver til sitt, har all lufta gått ut av den rosa såpebobla, og den lille fugleungen henger med nebbet.

De andre hekter sekkene sine av Vasili.

«Det var skikkelig gøy», sier Vilde.

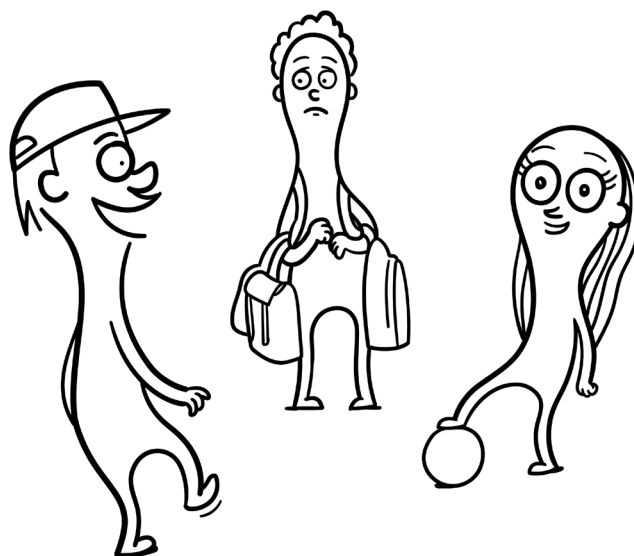
«La oss gjøre det i morgen også», sier Ellen.

«Morna», roper de alle tre i kor, og løper hver sin vei, uten å si noe mer til Vasili.

Snakke sammen

HJERNELÆRING | FORTELLING OM BARNA

Om barna

- hva skjer i fortellingen?
- hvordan har Vasili det, tror du?
- hvordan endrer det seg i løpet av historien?
- hvordan skjønner du det?
- hva hadde skjedd om Vasili hadde sagt noe?

Om hjernen

- hvilke figurer jobber hardt i hjernen til Vasili, tror du? Speideren, kanskje?
- hva tror du Den kloke jobber med?
- hva tror du Vokteren vil?
- hvorfor tror du det?

Alternativet

- hva hadde skjedd om Vasili ikke hadde tilbudt seg å bære sekken til Knut?
- hva om Vilde hadde sett at det ble for tungt for Vasili?
- hva kunne Ellen, Vilde og Knut ha gjort annerledes da de kom frem?
- hva synes du Vasili skal gjøre neste gang?
- hvordan kan dette bli en god ting likevel?

Om deg selv

- kan du huske noe lignende som har skjedd deg?
- hvem ligner du mest på?
- hvorfor det?
- hvordan kjentes det ut inni deg?